

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipue desumpta

**Puente, Luis de la
Coloniæ Agrippinæ, 1626**

§. 1.

<urn:nbn:de:hbz:466:1-45802>

CAPUT IV.

DOMINVM DÆVM NOSTRV M AD RELI-
giojum stat im vocare, manifestando vocatis diuina sua luce
duplex diluvium, culparum & pænarum, quibus
mundus inundat, & naufragi-
um facit.

VM DIVINA VOCATIO, de qua nunc agimus, efficere intendat mutationem quandam spiritualem, educendo hominem ex loco periculoso, in quo versatur, ipso scilicet mundo; & transferendo ad locum tutiorem, hoc est ipsam Religionem, eum in modum quo Deus dixit Abraham: aegredere de terra tua, & de cognatione tua, & de domo Patris tui, & veni in terram, quam monstrabo tibi. Fit ut via duplicit, quod intendit, consequatur. Aliquam de eum licee sua supernaturali calamitates & pericula huius mundi nobis manifestat; aut in ea incidere permittit: ut ea horreamus & evitemus; aliquando bona & excellentias Religionis ostendit, aut etiam delibandas praebet; ut illam amemus & amplectamur, quamvis semper cum horum ynum spacie manifestat, aliquid alterius ostendit, propter connexionem, quam hoc duo inter se habent. Quoniam autem homines efficacius moueri solent iuore malorum, quæ oculis cernunt; quam spe bonorum, quæ tantum fide credunt; solet etiam divina Vocatio incipere à manifestatione ingenii malorum huius mundi, non dico mundi, qua euam infideles complectitur; sed quæ est congregatio peccatorum: qui, et si fidem teuerant, effrones tamen sunt ad delicias, diuitias, & honores mundanos: quorum famam & miserias fusius indicauimus initio primi Tomi, quibus ea nunc addendis, quæ ad prælens faciunt institutum.

a Gen. 12. 1.

TRACT. I. CH. 1.
§. 6.

a Gen. 7. 11.

COGITEMVS itaque mundum hunc duplice diluvio submersum, altero culparum, altero pænarum earundem. Quemadmodum enim in diebus Nocarupti sunt omnes fontes abyssi magna, hoc est maris, & catastrophæ, hoc est nubes, aperie, fani; factumque est diluvium magnum, quo omnes

omnes homines ob sua peccata perierunt; paucis exceptis, qui Despiratione & mandato in arcam se receperunt. Ita licet existimare, & flumina amoris proprij, hoc est, carnis propensiōes, rupas & cōm̄tas esse; & propter eas fuisse inferni portas apertas; ut exeentes inde canes ad homines tentandos, diluvio illos submergant innumerabilium catorū; quod sequatur alterū pœnatum, & misericordiarum innumerebiliatum aliquas cœlum immittet; aliæ ab ipsam effreni carne prouentur. Propter quod Oseas Prophetæ gemens dixit: *b non est veritas: Et misericordia, & non est scientia Dei in terra; maledictum, & mendacium, & cedidum, & furtum, & adulterium mundauerunt, & sanguis sanguinem tuus ppter hunc lugebit terra, & infirmabitur omnis, qui habitat in ea, n bestia ignis volucere cali: sed & pisces maris congregabuntur, & peribunt.* Quibus aptius exprimi potuerunt hæc diluvia, quæ fluctuum suorum multo ad eundem mundum submergunt, ut fluctus unus peccatorum alterum sequatur; & culparum abyssus, pœnatum conuocet abyssum, ob conveniēt, quam inter se mutuò habent? nam si deest in mundo veritas, replebitur mendacijs ac falsitatibus; & si non est fidelitas, quid erit in tribulationes, & fraudes? si non est misericordia, quid erit, nisi fouea misericordia? si non est scientia Dei, quæ hominum intelligentias dirigat: omnes sunt absque freno, suosque sequentur appetitus, si mundus est diluvium mutationum & furtorum: quis tutam habebit suam famam, & fortunam? est inundatio adulteriorum, & vltionum: quis tutus erit in domos suarum persona sua? si huius sanguinis fluctus alij alios sine intermissione sequitur: quis eos euadet? *Propter hoc (ait Oseas) lugebit terra: si enim oculi lugendum haberet, amarissimè lugeret damna, quæ hinc illi processerit.* Luget ob maledictionem, quam Deus ob Adami peccatum in eam processit, luget ob supplicia, quæ de cœlo propter hominum peccata descenderunt, luget ob diluvia, ignes, grandines, terræ motus, tremores, ariditates, custas, quæ fluctus eius dehorant; luget sollicitudinem & habitantium afflictum: ed quodd pestilentia, bella, ira, & vltiones, ipsi feris crudeliter ipsam desolarunt, luget denique ed quod eius habitatores sunt infirmi, melici, & exhausti; & proximi ut pereant, quorum propria vita sanitatem lœdunt, fortunas consumunt, honorem maculant, solatia diluant, vitam huic, & mortis carnifici tradunt. Et inter ipsosmet cognatos, amicos, ac mesticos (ut Micheas Prophetæ dicebat, & in alio loco explicavimus) non est pax, nulla fidelitas, sed discordia, & contentio, ed pernicioſor, quo dicitur occultior.

Micheas 7.1.
Tom. I.
C. Tract. 1. c. 5.

Quæ dicta sunt ostendit Christus D. N. S. Anselmo proponens illi in padam imaginaria visione ingentem fluuium, valdeque profundum, qui magno impetu fluebat, cuius aqua turbida omnino, & sordida erat, eò quod tordes & totius terræ cœnum in se recipere. Adeoque vehemens erat imperus eius curus, ut secum raperet, quorū ad ripam inueniebat, viros, viatos, diuites, & pauperes, qui gaudebant se in tali aqua vivere, eaq[ue] cum adeo sordida oblectabantur. Sufupfactus hac visione vir Sanctus, cuniebat eius significationem cognoscere; accepitque responsum, quod fluuus ille esset mundus: cuius sordidis delitijs aluntur, qui illum diligitur. Nam verè nihil aliud est miser hic mundus cum suis omnibus opulentis, bonis, ac delitijs; nisi furiosus quidam fluuius, celestini fluens, cuius figura (ut dixit Apostolus) celeriter preterit, transiens ab alijs ad alios; ita ut nullus habeat in suis bonis stabilitatem; in quo suo fluento siue fluxu colliguntur sordes, carumque peccatorum, & miseras præcistas; siaque luna rapit, quotquot ad ripam inuenit: omnes enim illos trahit secum, qui affici, ipsi approximant, & mundanorum conuersatione delectantur. Qui ad hunc stupido; ut, quod infastis eius bonis potiantur, omnes etiam eius immunditias haeriant; (& ut habeatur apud Iob) d[icit] quasi aquam bibant iniuriam, & (ut ait Ieremias) saturantur, e[st] bibentes aquam turbidum exfluminis Ägypti & Syrie; quia eorum honoribus ac diuitijs aluntur, quamvis multis culpis & peccatis repleantur. Quod si queras, quid tandem fluxus hic dirigitur & perueniat? respondebo: peruenire ad os & ventrem maledicti Behemoth: de quo dixit Deus quod faberabit fluxum, & non mirabitur; & habet fiduciam, quod influet Jordanis in os eum. Quia non solùm infidelium fluxum, sed etiam Jordani improborum Christianorum influunt per os demonis in maledictum eius ventrem, in quo est stagnus ignis, & sulphureus horrendum. meritò autem eos conferimus cum Jordane, quod significat delictum, cuius aquæ velociter fluunt in mare mortuum, ubi & nomen Jordani, & propriam dolcedinem amittit. O infelix mundo, h[ab]eas crucis Christi; cuius Deus venter est, & gloria inanis, fluisque festinantes ad tuas ditirias, honores, ac voluptates. Et quamvis videaris ascendere, non descendis: tendis enim in ipsam mortem temporalem & æternam. Ex corpus descendit ad sepulchrum: anima autem ad mare mortuum, hoc est, ad infernum, ubi ita nomen tuum amittes, ut nulla tui memoria superbit, tñaque dulcedo conuertetur in amaritudinem; gloria in confusione; & gaudium in planctum sempiternum. O arca testamenti, Christus lev, qui ita diuisi aquas Jordani, ut iaque descendentes fierint in loco vero, ad instar montis firmæ & inuincientes; inferiores vero descenderent in mare

Lib. de simi
uu. cap 185

Co. 7.3

d Job. 15.16.
e Ier. 2.18.

f Job. 40.18

g Apo 20.18
h Hebreo de
locis He-
braicis.

i Ioseph 3.16

mortuum, contine quæso, gratiaque tua comprime vitiorum nostrorum fluenta, vt constantes in tuo seruitio maneamus; nec permittas sequitur furentem improbi huius mundi fluxum, nse ad infelicem eius terminum perueniamus.

§. 2.

HE SVNT MISERIAE, quæ mundum demergunt, quas Deus D N. misericordia suis fidelibus manifestat, vt eas fugiant; sc̄q; ad excelsum Religionis montem recipiant, in quo tuiores vivere possint; mittit enim ilis cœlestis suæ lucis quandam radium, quo ipsorum periculum efficiatur; simulque in eorum auribus potens quædam vox infonat, modum viam docens, quā possint in tutum portum venire, & saluari dicens, illuminat illud Isaie: *a recedite, recidite, exite inde, pollutum eius nolite tangere: mandami qui fertis vase Domini. Quoniam non in tumultu exhibitis, neque in festo properabitis, procedet enim vos Dominus, & congregabit vos Deus Israel. Tunc cit eis, vt exeat, fugiant, & recedant ex malo mundo; ad significandam celeritatem ac velocitatem exeundi, & recedendi, quā poterunt remissimè: vt evadant tres eius laqueos dinitiarum, honorum, & voloptatis cupiditatum, vanitatum, & sensualitatum; recedendo etiam ab impiis societatibus, ne illorum culpas addiscant, ac proinde pœnatum fiantur cipces. Sicut vox illa de cœlo in Apocalypsi clamabat: *b exite de illa (nuvola) ne participes sitis delictorum eius, & ne de plagiis eius accipiatis. Pollutum est, nolite tangere, quod polluat animas vestras: ed quodd elegerim ut portetis vala Domini; & in domo mea seruatis mihi, quam decet omnis puritas & sanctitas. c Nolite (inquit Apostolus quasi hunc locum declarans) ingum ducre cum infidelibus: qua enim participatio luxitie cum iniquitate: aut que societas luci cum tenebris? que autem conuentio Christi ad Deum qui consensus templi Dei cum idolis? vos enim estis templum Dei vivi. Propter quod exite de medio eorum & separamini dicit Dominus, & immandat tetigeritis: & ego recipiam vos, & ero vobis in patrem, & vos eris mei filii. Si igitur desideratis esse filii lucis, amici Iesu Christi, tempora Dei tui: hanc vocationem diuinam audite, & filios tenebrarum fugite, anticosathanæ, & falsorum eius idolorum tempora. Ne fugam hanc timetis procedet enim vos Dominus, & recipiet, facit que vobis viam planam, & superabit itineris illius difficultates. si Ägyptij vos insequentur: ille fortia illorum reprimet; si mare rubrum, horrenda scilicet impedimenta vobis occurrent: ille medium diuidet, vt siccis pedibus possitis ad solidinem factæ Religionis peruenire, & mare mortuum inferni euadere. Neque existimetis vos fugere tanquam viatos; sed discedere tanquam viatores: nam mundum pro Christi amore fugere, est ipsum mundum vincere.**

*a Isai. 32, 11**b Apo. 18, 4**c 2. Co. 6, 14*